

Ιόν z Chiu

Fragmenta DK 36 B

ΙΩΝΟΣ ΤΡΙΑΓΜΟΣ

B 1 = Harpokration Gramm., Lexicon, s. v. Ἴων

Ἴων ἀναγράφουσι δὲ ἐν αὐτῶι τάδε·

ἀρχὴ δέ μοι τοῦ λόγου· πάντα τρία καὶ οὐδὲν πλέον ἢ ἔλασσον τούτων τῶν τριῶν.
ἐνὸς ἐκάστου ἀρετὴ τριάς· σύνεσις καὶ κράτος καὶ τύχη.

B 2/1 = Diogenés Laertios, Vitae philosophorum VIII, 8

Ἴων δὲ ὁ Χίος ἐν τοῖς Τριαγμοῖς φησιν αὐτὸν [Πυθαγόρας] ἔνια ποιήσαντα
ἀνενεγκεῖν εἰς Ὀρφέα.

B 2/2 = Kléméns Alex., Stromata I, 131

Ἴων δὲ ὁ Χίος ἐν τοῖς Τριαγμοῖς καὶ Πυθαγόραν εἰς Ὀρφέα ἀνενεγκεῖν τινα ἱστορεῖ.
Ἐπιγένης δὲ...

B 2/3 = Sída, s. v. Ὀρφεύς

Ὀρφεύς· ἔγραψε Τριαγμούς, λέγονται δὲ εἶναι Ἴωνος τοῦ τραγικοῦ· ἐν δὲ τούτοις τὰ
Ἱεροστολικά καλούμενα.

B 3 = Plútarchos, De fort. Rom. 1; 316d

Ἴων μὲν οὖν ὁ ποιητὴς ἐν τοῖς δίχα μέτρου καὶ καταλογάδην αὐτῶι γεγραμμένοις
φησιν ἀνομοιότατον πρᾶγμα τῆι σοφίαι τὴν τύχην οὔσαν ὁμοιοτάτων πραγμάτων
γίνεσθαι δημιουργόν.

Cfr. Plútarchos, Quaestiones convivales VIII 1, 1

ἔφη γὰρ οὐ φαύλως εἰπεῖν Ἴωνα περὶ τῆς τύχης ὅτι πολλὰ τῆς σοφίας διαφέρουσα
πλεῖστα αὐτῆι ὅμοια ποιεῖ.

B 3a = Varro, De origine linguae Latinae 201 Goetz

ut Ion scribit, quinta et vicesima est littera quam vocant agma, cuius forma nulla est et vox
communis est Graecis et Latinis ut aggulus ...

B 3b = Lexicum Sabbaiticum, ed. Papadopulos, s.v. αὐτοφρόνων

Ἰων εἶρηκεν· αὐτοφρόνων καὶ ὁμοσπόνδων.

B 4 = Diogenés Laertios, Vitae philosophorum I, 119-120

φησὶ δὲ Δουῖρις ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ὠρων (Σαμίων fr. 51; FHG II, 481) ἐπιγεγράφθαι αὐτῷ [Φερεκύδης] τὸ ἐπίγραμμα τόδε·

τῆς σοφίης πάσης ἐν ἐμοὶ τέλος· ἦν δ' ἔτι πλεῖον,
 Πυθαγόρῃ τῶμῳ λέγε [?] ταῦθ', ὅτι πρῶτος ἀπάντων
 ἔστιν ἂν Ἑλλάδα γῆν· οὐ ψεύδομαι ᾧδ' ἀγορεύων.

Ἰων δ' ὁ Χιῶς φησὶ περὶ αὐτοῦ·

ὥς ὁ μὲν ἠνορέῃ τε κεκασμένος ἠδὲ καὶ αἰδοῖ
 καὶ φθίμενος ψυχῇι τερπνὸν ἔχει βίοτον,
 εἶπερ Πυθαγόρης ἐτύμως ὁ σοφὸς περὶ πάντων
 ἀνθρώπων γνώμας εἶδε καὶ ἐξέμαθεν...

B 5 = Kleonidés, Introductio harmonica 12 (Mus. scr. ed. Jan p. 202, 9)

ἐπὶ μὲν οὖν τοῦ φθόγγου χρῶνται τῷ ὀνόματι [τόνος] οἱ λέγοντες ἐπτάτονον τὴν φόρμιγγα καθάπερ Τέρπανδρος καὶ Ἰων. ὁ μὲν γάρ φησιν· ἡμεῖς τοι (...) ὕμνους' (fr. 4 Diehl), ὁ δέ·

ἐνδεκάχορδε λύρα, δεκαβάμονα τάξιν ἔχοισα
 εἰς [?] συμφωνούσας ἀρμονίας τριόδους,
 πρὶν μὲν σ' ἐπτάτονον ψάλλον διὰ τέσσαρα πάντες
 Ἑλληνες σπανίαν μοῦσαν ἀειράμενοι ...